

УДК 338.43

JEL Classification: A 11

Вишневська О.М., доктор економічних наук, професор,
декан обліково-фінансового факультету
Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, 54020

Olga Vyshnevskya

Dean of the Faculty, Professor, Doctor of Economic Sciences

Mykolayiv National Agrarian University

olganykk@gmail.com

ГЛОБАЛЬНІ ЕКОЛОГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Анотація. Основним завданням дослідження є виявлення глобальних екологічних пріоритетів розвитку суспільства на умовах партнерства з урахуванням визначених міжнародних напрямів нівелювання екологічних загроз, глобального потепління. Дослідження ґрунтується на теоретичному обґрунтуванні й практичному запровадженні системного підходу у реалізації екологічної політики держав на умовах партнерства. Обумовлено сутність й особливості глобальних екологічних пріоритетів розвитку суспільства, глобальної екологічної політики, засади міжнародних угод у межах Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, глобальних цілей сталого розвитку. Визначено особливості партнерства у проведенні екологічної політики з метою нівелювання глобальних загроз. Визначено можливості реалізації системного підходу у розвитку суспільства з огляду на глобальні екологічні пріоритети, ратифіковані міжнародні угоди, глобальні цілі сталого розвитку. Узагальнено основні напрями реалізації екологічних заходів різних рівнів відповідно до Глобальних Цілей сталого розвитку. Визначено, що системність дій у реалізації ратифікованих зобов'язань Урядами держав вимагає суттєвих змін у підходах ведення внутрішньої екологічної політики, мотивації усіх учасників до реалізації передбачених заходів, державної мотиваційної політики, поширення екологічних знань. Визначено, що глобальні екологічні пріоритети розвитку суспільства мають тісний зв'язок із можливістю запровадження стратегії дій з переходу до використання раціональних моделей споживання і виробництва за участю усіх держав світу, з урахуванням розвитку й потенціалу держав, досягнення раціонального освоєння й ефективного використання усіх видів природних ресурсів, раціонального використання хімічних речовин, відходів упродовж усього життєвого циклу відповідно до затверджених міжнародних принципів. Реалізація усіх заходів повинна здійснюватися на умовах партнерства, повноти й масштабів виконання передбачених екологічних заходів у межах норм міжнародного права й ратифікованих екологічних угод.

Ключові слова: глобалізація, глобальні цілі сталого розвитку, екологічні ризики, партнерство, кліматична політика, глобальні виклики, раціональне споживання.

Вступ. Глобальність світового суспільства вимагає спільного вирішення завдань, які постають перед людством. Значною й зростаючою є актуальність питання збереження сфери існування людства й охорони екосистем. Зростає навантаження на екосистеми світу, нарощування сировинного й енергетичного потенціалів для потреб найбільших економік світу (США, КНР), збільшення викидів у світовий океан, атмосферу, тенденції з руйнування екосистем мають глобальний характер і вимагають зміни пріоритетності подальшого розвитку світу з метою збереження довкілля - сфери існування людства. Основні засади глобальної екологічної політики світу регулюються Рамковою конвенцією Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату, а реалізація глобальної екологічної політики регламентована Паризькою угодою, яка була прийнята й ратифікована на заміну Кіотського протоколу, ефективність реалізації якого не надала бажаних результатів, не призупинила процес глобального потепління, що підтверджують дослідження останніх років. Пріоритетність реалізації глобальної кліматичної політики пов'язана із необхідністю збереження сфери існування людства, передбачає зростання енергоефективності виробництв

й запровадження технологій, які максимально дозволяють використовувати альтернативні джерела енергії, зниження рівня викидів в абсолютних і відносних величинах по відношенню до ВВП держав світу.

Отже, дослідження впливу на довкілля обумовлене потребою нівелювання екологічних загроз, реалізацією підходів із забезпечення сталого розвитку територій (від глобального до локального рівня), що визначено Глобальними Цілями сталого розвитку, які було затверджено у 2015 році на саміті Організації Об'єднаних Націй з питань сталого розвитку: 6 «Чиста вода та належні санітарні умови», 7 «Доступна та чиста енергія», 12 «Відповідальне споживання та виробництво», 13 «Пом'якшення наслідків зміни клімату», 14 «Збереження морських ресурсів», 15 «Захист екосистем суші» та 17 «Партнерство заради сталого розвитку». Збереження екосистем передбачає участь держав світу, забезпечення реалізації міжнародних екологічних програм, відповідальності за зобов'язаннями, які було ратифіковано Урядами у межах міжнародних угод. Нівелювання екологічних загроз пов'язане із запровадженням техніко-технологічних змін й підходів у використанні окремих видів природних ресурсів.

З урахуванням актуальності глобальних екологічних проблем передбачено партнерство, яке визначає взаємоузгодженість дій й проєктів, які направлено на збереження довкілля. Основна роль відведена країнам, які мають не лише досвід, а й фінансові можливості у реалізації зобов'язань. Виконання зобов'язань державами, які є учасниками Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату, передбачає досягнення мети щорічної мобілізації до 2020 року загальними зусиллями 100,0 млрд. дол. США з усіх джерел для задоволення потреб країн, що розвиваються, у контексті запровадження заходів з пом'якшення гостроти наслідків зміни клімату та забезпечення прозорості їхнього здійснення, а також функціонування Зеленого кліматичного фонду шляхом його капіталізації.

Актуальність питання підтверджується потребою призупинення глобального потепління й розвитком світової економіки з урахуванням, переважно, глобальних екологічних пріоритетів.

Аналіз сучасних зарубіжних і вітчизняних досліджень і публікацій. Дослідження глобалізаційних процесів і явищ, їхніх проявів залишається дискусійним питанням, що підтверджує широкий спектр поглядів, особливо, у контексті наслідків політичної, економічної та соціальної глобалізації, адаптації держав світу, суспільства, довкілля. Дослідженню сутності, складових і особливостей глобалізації присвячено праці вітчизняних і зарубіжних вчених, з-поміж яких: Білорус О.Г. [1], Власов В.І. [6,7], Гальчинський А.С. [2], Герст П. [3], Долгов С.І., Замятін Д.Н., Зеленов Л.О., Кочетов Е.Г., Моїсєєв М.М., Норт Д.С [5], Соколов В.В., Томпсон Г., Робертсон Р. [4], Яковець Ю.В. Оцінка проявів глобалізаційних процесів дозволяє визначити потенційні можливості у розвитку, скоригувати підходи до формування відповідних механізмів, у тому числі суспільного характеру.

Дослідження більшості авторів ґрунтується на оцінці економічних наслідків глобалізаційних процесів, розвитком транснаціонального бізнесу, що пов'язане із забезпеченням розвитку світової економіки. Але події останніх років свідчать, що нівелювання екологічних питань, ратифікованих міжнародних екологічних угод, які спрямовані на обмеження негативного впливу на довкілля й зміну клімату планети, може призвести до руйнівних наслідків. Реалізація запланованих екологічних заходів на усіх рівнях управління повинна бути спрямована на збереження сфери існування людства, розвиток світової економіки з огляду на екологічні пріоритети. При цьому виконання зобов'язань кожною із сторін надасть реальну можливість забезпечити ефективність глобальної кліматичної політики, гарантувати екологічну безпеку світу, окремих регіонів й держав.

Глобальні екологічні пріоритети повинні виступати основою розвитку суспільства, галузей економіки, коригувати стратегії розвитку з огляду на глибину та масштабність

екологічних загроз, асиміляційний потенціал різних регіонів світу. Реалізація заходів повинна відбуватися на умовах партнерства, що передбачено Рамковою конвенцією Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату.

Висвітлення невіршених раніше частин загальної проблеми. Глобальні цілі сталого розвитку передбачають, переважно, зв'язок із проявами соціальної глобалізації, що включає створення відповідних умов для життя в усіх регіонах й державах світу. Саме тому екологічні пріоритети у подальшому розвитку суспільства повинні виступати ключовою основою глобального світу й потребують реалізації системного підходу у збереженні екосистем світу. З метою вирішення поставлених глобальних завдань існує потреба забезпечення дієвого партнерства між окремими регіонами й державами світу. Посилення мобілізації ресурсів, у тому числі фінансових ресурсів, за підтримки міжнародних екологічних фондів, що дозволить сприяти активізації заходів екологічного спрямування. Вагомою складовою реалізації передбачених екологічних заходів є повне виконання зобов'язань в обумовлені строки, розширення сфери інвестування коштів в проекти, які направлені на збереження довкілля, а також поширення «еко-технологій».

Глобальні екологічні пріоритети розвитку суспільства повинні бути орієнтовані на дієву екологічну політику держав й регіонів світу, коригування, за потребою, чинного законодавства з огляду на ратифіковані зобов'язання, забезпечення ефективної реалізації заходів з охорони довкілля, окремих видів природних ресурсів, а також заповідних територій, формування екомережі, запровадження дієвої системи екологічного моніторингу, використання фінансових можливостей на умовах партнерства. Запровадження системного підходу дозволить забезпечити взаємоузгодженість дій та дієвість передбачених заходів, сприятиме розвитку суспільства, збереженню довкілля.

Системність дій у реалізації ратифікованих зобов'язань Урядами держав світу вимагає суттєвих змін у підходах ведення внутрішньої екологічної політики, мотивації усіх учасників до реалізації передбачених заходів, потребує суттєвої мотиваційної державної політики у сфері охорони довкілля та поширення екологічних знань.

Формулювання цілей статті. Метою дослідження є обґрунтування сутності й особливостей глобальних екологічних пріоритетів розвитку суспільства, екологічної політики, адаптації рішень з огляду на ратифіковані зобов'язання на умовах партнерства, визначення можливостей використання системного підходу. Практична складова дослідження ґрунтується на можливості реалізації системного підходу у розвитку суспільства з огляду на глобальні екологічні пріоритети, ратифіковані міжнародні угоди, глобальні цілі сталого розвитку.

Основним завданням дослідження є виявлення глобальних екологічних пріоритетів розвитку суспільства на умовах партнерства з урахуванням визначених міжнародних напрямів нівелювання екологічних загроз, глобального потепління. Дослідження ґрунтується на теоретичному обґрунтуванні й практичному запровадженні системного підходу у реалізації екологічної політики держав світу на умовах партнерства.

Висвітлення основного матеріалу. Однією з основних ознак розвитку суспільства є поширення впливу глобалізаційних процесів. Глобалізація є складним, багатогранним процесом, який має безліч проявів та включає значну кількість протиріч. Більшість вчених під глобалізацією розуміють процес посилення взаємозв'язку національних економік держав світу, що знаходить своє відображення у формуванні світового ринку товарів і послуг, капіталу; становленні глобального інформаційного простору, поширенні охопту ринку транснаціональними компаніями [3,4,6].

Усі держави світу запроваджують заходи з адаптації до глобальних проблем людства через погіршення екологічної ситуації, глобальне потепління, нерівномірне і неконтрольоване зростання населення в одних країнах і його катастрофічне зменшення в інших, нелегальну міграцію, тероризм, а також нерівномірність соціально-економічного розвитку держав світу. Основні передумови глобалізації полягають у: процесі інтернаціоналізації, який спонукає до поглиблення співробітництва між країнами та

посилення їх взаємозалежності; науково-технічному прогресі, який пов'язаний зі змінами системи соціально-економічних відносин; загостренням світових проблем з метою збереження та розвитку людської цивілізації [5,7].

Виявлено, що глобалізацію розглядають як передову стадію розвитку процесу інтернаціоналізації різних аспектів суспільного життя: політичних, економічних, культурних. На цій стадії інтернаціоналізація поступово охоплює усе світове співтовариство, досягаючи планетарних масштабів. У глобалізаційному середовищі все більше повноважень отримують міжнародні організації, а саме: Організація Об'єднаних Націй (ООН), Організація Північноатлантичного договору (НАТО), Міжнародний валютний фонд (МВФ), Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР) тощо.

Глобалізація передбачає, що держави стають не просто взаємозалежними з причини формування системи міжнародного інтегрованого виробництва, зростання обсягів світової торгівлі та потоків іноземних інвестицій, інтенсифікації руху технологічних нововведень тощо, але й більш вразливим. До негативних наслідків глобалізації можна віднести: посилення нерівномірності розвитку держав світу, нав'язування «країнами-лідерами» відповідних рішень. Зростання ризиків невпорядкованої та неконтрольованої глобалізації поглиблює взаємозалежність та взаємозв'язок у світовому співтоваристві, в результаті чого суттєво змінюється зміст та структура міжнародних політичних відносин, зазнає певної трансформації і система національних інтересів, що й спонукає нові виклики національній небезпеці. Національна безпека закономірно є одним із механізмів виявлення, попередження та ліквідації загроз життєдіяльності й розвитку суспільства. Нові чинники суспільного розвитку в умовах глобалізації породжують нові виклики національної безпеки, у тому числі відповідні екологічні загрози.

З огляду на безпеку світу саме глобальні екологічні пріоритети повинні виступати основою подальшого розвитку суспільства, що визначено міжнародними угодами. Активізація партнерства в екологічних питаннях під контролем ООН засвідчує глобальність питання. Затвердження глобальних цілей сталого розвитку визначає основний вектор розвитку світового суспільства до 2030 року (таблиця).

Таблиця Зобов'язання держав світу у реалізації Цілей сталого розвитку
(екологічні пріоритети, вибірково)

№ з.п.	Глобальні цілі сталого розвитку	Сутність й особливості реалізації
1	6 «Чиста вода та належні санітарні умови»	забезпечення загального і рівноправного доступу до безпечної і недорогої питної води; забезпечення загального і рівноправного доступу до належних санітарно-гігієнічних засобів; підвищення якості води через зменшення забруднення, ліквідації скидання відходів і зведення до мінімуму викидів небезпечних хімічних речовин та матеріалів, скорочення вдвічі частки неочищених стічних вод і значного збільшення масштабів рециркуляції та безпечного повторного використання стічних вод; підвищення ефективності водокористування в усіх секторах та забезпечення стійкого забору і подачі прісної води для вирішення проблеми нестачі води та значного скорочення кількості осіб, які страждають від нестачі води тощо.
2	7 «Доступна та чиста енергія»	забезпечення загального доступу до недорогого, надійного і сучасного енергопостачання; збільшення частки енергії з відновлюваних джерел у енергетичному балансі; подвоєння глобального показника з підвищення енергоефективності; активізація міжнародного співробітництва з метою полегшення доступу до досліджень і технологій в галузі екологічно чистої енергетики, включаючи відновлювану енергетику, підвищення

		енергоефективності та передові й чистіші технології використання викопного палива, та заохочувати інвестиції в енергетичну інфраструктуру і технології екологічно чистої енергетики тощо.
3	12 «Відповідальне споживання та виробництво»	запровадження стратегії дій з переходу до використання раціональних моделей споживання і виробництва за участю всіх країн і з урахуванням розвитку і потенціалу країн; досягнення раціонального освоєння й ефективного використання природних ресурсів; скорочення вдвічі в перерахунку на одну особу населення обсягу харчових відходів на роздрібному та споживчому рівнях і зменшити втрати продовольства у виробничо-збутових ланцюжках, у тому числі післязбиральні втрати; екологічно раціональне використання хімічних речовин і всіх відходів упродовж усього їх життєвого циклу відповідно до узгоджених міжнародних принципів, істотно скоротити потрапляння цих речовин у повітря, воду і ґрунт, щоб звести до мінімуму їх негативний вплив на здоров'я людей та навколишнє середовище тощо.
4	13 «Пом'якшення наслідків зміни клімату»	підвищення опірності і здатності адаптуватися до небезпечних кліматичних явищ і стихійних лих; реалізація заходів з реагування на зміну клімату в політиці, стратегії та планування на національному рівні; поліпшення просвітництва, поширення інформації і можливостей людей та установ щодо пом'якшення гостроти та послаблення наслідків зміни клімату, адаптації до них і раннього попередження; сприяння створенню механізмів зі зміцнення можливостей планування й управління, пов'язаних зі зміною клімату тощо.
5	14 «Збереження морських ресурсів»	забезпечення запобігання та суттєвого скорочення будь-якого забруднення морського середовища, у тому числі внаслідок діяльності на суші, включаючи забруднення морським сміттям; забезпечення раціонального використання і захисту морських та прибережних екосистем з метою запобігання негативному впливу, у тому числі шляхом підвищення стійкості цих екосистем, запровадження заходів щодо їх відновлення з метою забезпечення відповідного екологічного стану та продуктивності океанів; мінімізація і ліквідація наслідків закислення океану, у тому числі через розвиток наукового співробітництва на усіх рівнях; охоплення природоохоронними заходами 10 відсотків прибережних і морських районів відповідно до національного законодавства і міжнародного права тощо.
6	15 «Захист екосистем суші»	забезпечення збереження, відновлення та раціонального використання наземних і внутрішніх прісноводних екосистем та їхніх послуг, у тому числі лісів, водно-болотних угідь, гір і посушливих земель, відповідно до зобов'язань, що випливають з міжнародних угод; сприяння впровадженню методів раціонального використання всіх типів лісів, призупинення збезлісення, відновлення деградованих лісів та розширення масштабів лісонасадження і лісовідновлення; боротьба з опустелюванням, відновлення деградованих земель та ґрунтів, включаючи землі, що потерпають від опустелювання, засух і повеней, та прагнути того, щоб у всьому світі не погіршувався стан земель тощо.

Джерело: згруповано автором з використанням [8]

*Обумовлений термін реалізації передбачених Глобальних Цілей сталого розвитку – до 2030 року

Глобальні цілі сталого розвитку визначають основні напрями екологічної політики держав світу. З урахуванням глобальних екологічних пріоритетів розвиток суспільства

повинен відбуватися з огляду на оптимальне ресурсозабезпечення, забезпечення спроможності природних систем нейтралізувати негативний вплив результатів використання природних ресурсів у виробничому процесі і поновлені якісних компонентів природного середовища. З урахуванням зазначеного сформовано основні складові системного підходу у розвитку суспільства з огляду на глобальні екологічні пріоритети, ратифіковані міжнародні угоди, глобальні цілі сталого розвитку (рисунок).

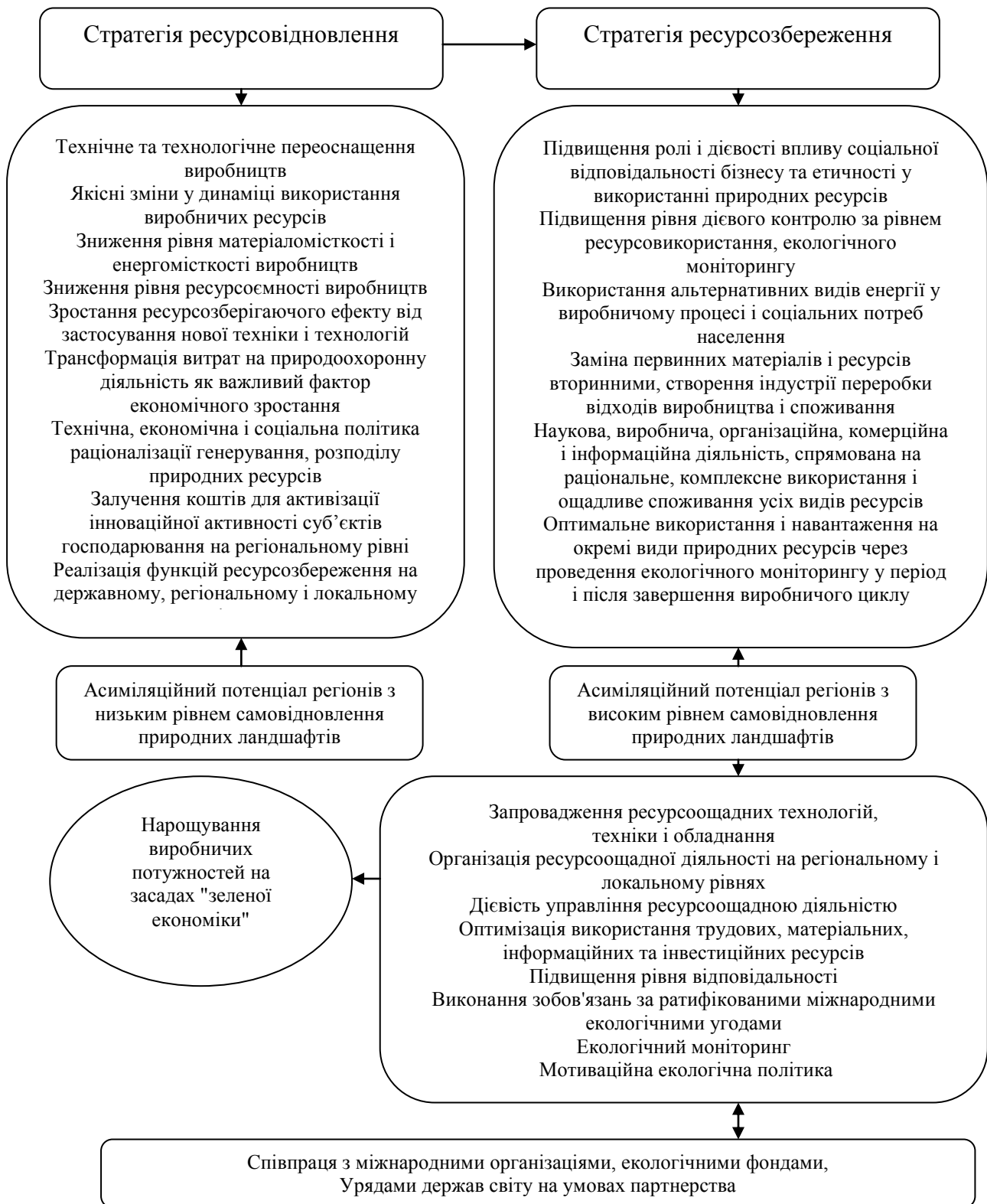

Рисунок — Системний підхід у розвитку суспільства з огляду на глобальні екологічні пріоритети

Джерело: авторська розробка

Результатом реалізації заходів щодо оптимізації ресурсовикористання є не тільки економічне зростання, а й біо-соціо-еколого-економічна ефективність світової економіки. За умов значного посилення впливу глобальних екологічних загроз формування передумов до сталого розвитку суспільства повинне базуватися на системному підході з урахуванням впливу природно-кліматичних особливостей регіонів світу і асиміляційного чиннику впливу, який виступає базовою основою у розробці й запровадженні заходів із самовідновлення природних ресурсів. Реалізація стратегій відновлення і збереження природних ресурсів повинна базуватися на активізації заходів з екологізації виробництва, що сприятиме забезпеченню самоочищення територій, зниженню негативного впливу на екосистеми.

Висновки. За умов глобалізації світ постає перед головним викликом його суспільного розвитку — збереження довкілля. Гарантування екологічної безпеки держав світу та переосмислення параметрів національної і економічної безпеки повинно відбуватися на умовах партнерства. Екологічна безпека є фундаментальною основою подальшого розвитку суспільства і невід'ємною частиною національної безпеки держав світу, міжнародної безпеки. Створення дієвої системи гарантування екологічної безпеки надає можливість уникнути негативних наслідків і нівелювати екологічні загрози у глобалізаційному середовищі, забезпечити збереження екосистем у взаємодії із міжнародними організаціями на умовах партнерства. Глобальні екологічні пріоритети розвитку суспільства мають тісний зв'язок із можливістю запровадження стратегії дій з переходу до використання раціональних моделей споживання і виробництва за участю усіх держав світу, з урахуванням розвитку й потенціалу держав, досягнення раціонального освоєння й ефективного використання усіх видів природних ресурсів, скорочення обсягу харчових відходів, зменшення втрат продовольства, екологічно раціонального використання хімічних речовин, інших відходів упродовж усього їх життєвого циклу відповідно до затверджених міжнародних принципів, скорочення потрапляння цих речовин у довкілля. Реалізація усіх заходів повинна здійснюватися на умовах партнерства, повноти й масштабів виконання передбачених екологічних заходів у межах норм міжнародного права й ратифікованих екологічних угод.

Системний підхід у розвитку суспільства з огляду на глобальні екологічні пріоритети включає комплекс дій направлених на забезпечення соціо-екологічної безпеки, використання ресурсощадних технологій, техніки і обладнання, організацію ресурсощадної діяльності на різних рівнях управління, дієвість управління ресурсощадною діяльністю, оптимізацію використання трудових, матеріальних, інформаційних та інвестиційних ресурсів, підвищення рівня відповідальності, виконання зобов'язань за ратифікованими міжнародними екологічними угодами. Вагомою складовою розвитку суспільства є мотиваційна державна політика у сфері охорони довкілля, яка повинна бути спрямована на підвищення рівня зацікавленості суспільства й збереженні окремих видів природних ресурсів, територій, регіонів світу.

Можливості реалізації системного підходу у розвитку суспільства з огляду на глобальні екологічні пріоритети, ратифіковані міжнародні угоди, глобальні цілі сталого розвитку дозволить забезпечити повноту й своєчасність виконання ратифікованих зобов'язань держав світу й нівелювати глобальні екологічні загрози людства.

Література:

1. Белорус О.Г. Экономическая система глобализма. [Текст]. К.: ИММО, КНЕУ, НАНУ, 2003. 380 с.
2. Гальчинський А.С. Глобальні трансформації: концептуальні альтернативи: Методологічні аспекти [Текст]. Інститут стратегічних оцінок. К. : Либідь, 2006. 310 с.
3. Герст П., Томпсон Г. Сумніви в глобалізації. [Текст] / Пер. з англ. К.: К.І.С., 2002.306 с.
4. Robertson R. Globalization or glocalization?[Text]// Robertson R. White K. E. (Ed.) Globalisation. Critical concept in sociology. Volume III, London 2003, p.p.31-51.
5. Норт Д. Понимание процесса экономических изменений [Текст]. Перевод с англ. К.Мартынова, Н. Эдельмана. Высшая школа экономики, 2010. 256 с.

6. Власов В.І. Глобалістика : історія, теорія : монографія / наук.ред.акад. НААН України О.Г. Білорус і чл.-кор. НААН України В.А.Вергунов. Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2012. 856 с.

7. Власов В.І. Глобалістика : історія, теорія. Історичні аспекти науки глобалістики : монографія [в 2 т.] / наук.ред.акад. НААН України О.Г. Білорус і чл.-кор. НААН України В.А.Вергунов. Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2012. 570 с.

8. Цілі сталого розвитку <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku> (дата звернення: 20.02.2019)

9. Паризька угода: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_161 (дата звернення: 22.03.2019)

10. Кліматична політика України: <https://menr.gov.ua/content/klimatichna-politika-ukraini.html> (дата звернення: 25.02.2019)

11. Закон України «Про оцінку впливу на довкілля»: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2059-19> (дата звернення: 27.02.2019)

12. Wheelan C. Naked economics. Undressing the Dismal Science/ N.Y.; London: W.W. Norton&Company, 2010. 384 p.

References

1. Belorus O.H. Ekonomycheskaia sistema hlobalyzma. [Tekst]. K.: YMEMO, KNEU, NANU, 2003. 380 s.

2. Halchynskiy A.S. Hlobalni transformatsii: kontseptualni alternatyvy: Metodolohichni aspekty [Tekst]. Instytut stratehichnykh otsinok. K. : Lybid, 2006. 310 s.

3. Herst P., Tompson H. Sumnivy v hlobalizatsii. [Tekst] / Per. z anhl. K.: K.I.S., 2002.306 s.

4. Robertson R. Globalization or glocalization?[Text]// Robertson R. White K. E. (Ed.) Globalisation. Critical concept in sociology. Volume III, London 2003, p.p.31-51.

5. Nort D. Ponymanyе protsessa ekonomycheskykh yzmenenyi [Tekst]. Perevod s anhl. K.Мартынова, N. Эделмана. Выsshaia shkola ekonomyky, 2010. 256 s.

6. Vlasov V.I. Hlobalistyka : istoriia, teoriia : monohrafiia / nauk.red.akad. NAAN Ukrainy O.H. Bilorus i chl.-kor. NAAN Ukrainy V.A.Verhunov. Vinnytsia : TOV «Nilan-LTD», 2012. 856 s.

7. Vlasov V.I. Hlobalistyka : istoriia, teoriia. Istorychni aspekty nauky hlobalistyky : monohrafiia [v 2 t.] / nauk.red.akad. NAAN Ukrainy O.H. Bilorus i chl.-kor. NAAN Ukrainy V.A.Verhunov. Vinnytsia : TOV «Nilan-LTD», 2012. 570 s.

8. Tsili staloho rozvytku <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku> (data zvernennia: 20.02.2019)

9. Paryzka uhoda: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_161 (data zvernennia: 22.03.2019)

10. Klimatychna polityka Ukrainy: <https://menr.gov.ua/content/klimatichna-politika-ukraini.html> (data zvernennia: 25.02.2019)

11. Zakon Ukrainy «Pro otsinku vplyvu na dovkillia»: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2059-19> (data zvernennia: 27.02.2019)

12. Wheelan C. Naked economics. Undressing the Dismal Science/ N.Y.; London: W.W. Norton&Company, 2010. 384 p.

GLOBAL ENVIRONMENTAL PRIORITIES OF SOCIETY DEVELOPMENT

Abstract. The research identifies the global environmental priorities of the development of society on the basis of partnership, taking into account certain international trends of environmental degradation and global warming. Methodologically, the study is based on the theoretical reasoning and practical implementation of a systematic implementation of the environmental policy of the states under the terms of the partnership. The core characteristics of global ecological priorities of the development of society, global ecological policy, principles of international agreements under

the UN Framework Convention on Climate Change, and global goals of sustainable development are determined. The characteristics of a partnership for carrying out ecological policy with the goal of leveling global threats are defined. The possibilities of realizing the systemic approach in the development of society are determined in view of global environmental priorities, ratified international agreements, and global goals of sustainable development. In accordance with the global goals of sustainable development, the principle courses for implementing environmental measures at different standards are generalized. It has been determined that the systematic actions in the implementation of ratified commitments by various state governments require significant changes to internal environmental policy, incentives for all participants to implement the predetermined measures, state incentive policy, and the dissemination of environmental knowledge. It has been determined that the global environmental priorities of the development of society are closely linked with the possibility of introducing a strategy of action for the transition to a rational model of consumption and production, which would involve all countries of the world, taking into account the development and potential of the states, the progress toward rational development and efficient use of natural resources, and rational use of chemical products and other wastes throughout their life cycle in accordance with internationally agreed principles. All measures must be implemented on the basis of partnership.

Key words: globalization, global sustainable development goals, environmental risks, partnership, climate policy, global challenges, rational consumption.

Olga Vyshnevska,
Mykolayiv National Agrarian University

GLOBAL ENVIRONMENTAL PRIORITIES OF SOCIETY DEVELOPMENT

Global society requires a common solution to the challenges facing mankind. The urgency of the issue of preserving the sphere of existence of humanity and the protection of ecosystems is significant and growing. The growing burden on the world's ecosystems, the growth of raw materials and energy potentials for the needs of the world's largest economies (the US, China), increased emissions to the world's oceans, the atmosphere, and trends in the destruction of ecosystems are global in nature and require a shift in the priority of further development of the world in order to preserve the environment - the existence of mankind.

The purpose of the study. The research identifies the global environmental priorities of the development of society on the basis of partnership, taking into account certain international trends of environmental degradation and global warming.

Methodology. Methodologically, the study is based on the theoretical reasoning and practical implementation of a systematic implementation of the environmental policy of the states under the terms of the partnership.

Results. The core characteristics of global ecological priorities of the development of society, global ecological policy, principles of international agreements under the UN Framework Convention on Climate Change, and global goals of sustainable development are determined. The characteristics of a partnership for carrying out ecological policy with the goal of leveling global threats are defined. The possibilities of realizing the systemic approach in the development of society are determined in view of global environmental priorities, ratified international agreements, and global goals of sustainable development. In accordance with the global goals of sustainable development, the principle courses for implementing environmental measures at different standards are generalized. It has been determined that the systematic actions in the implementation of ratified commitments by various state governments require significant changes to internal environmental policy, incentives for all participants to implement the predetermined measures, state incentive policy, and the dissemination of environmental knowledge. It has been determined that the global environmental priorities of the development of society are closely linked with the possibility of introducing a strategy of action for the transition to a rational model of consumption and

production, which would involve all countries of the world, taking into account the development and potential of the states, the progress toward rational development and efficient use of natural resources, and rational use of chemical products and other wastes throughout their life cycle in accordance with internationally agreed principles. All measures must be implemented on the basis of partnership, completeness, and the scale of implementation of the envisioned environmental measures, in accordance with the norms of international law and ratified environmental agreements.

Practical implications. The system approach in the development of society in view of global environmental priorities includes a set of actions aimed at ensuring socio-ecological safety, the use of resource-saving technologies, equipment and equipment, the organization of resource-saving activities at different levels of management, the efficiency of management of resource-saving activities, optimization of the use of labor, material, information and investment resources, raising the level of responsibility, fulfilling obligations under the ratified international environmental agreements we.

Value/originality. The motivating state policy in the field of environmental protection, which should be aimed at raising the level of public interest and preservation of certain types of natural resources, territories, regions of the world, is a significant component of the development of society. Possibilities of implementing a systemic approach in the development of society in view of global environmental priorities, ratified international agreements, global goals of sustainable development will ensure the completeness and timeliness of the implementation of ratified obligations of the states of the world and level off the global environmental threats of humanity.

Key words: globalization, global sustainable development goals, environmental risks, partnership, climate policy, global challenges, rational consumption.